

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004322 17 Кж 6
Бања Лука, 30.08.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С.Ђ., због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Добоју, изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 004322 17 Кж 5 од 24.08.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 30.08.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Добоју, изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 004322 17 Кж 5 од 24.08.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 004322 17 Кж 5 од 24.08.2017. године, укинут је притвор против оптуженог С.Ђ., након укидања првостепене пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004322 17 К од 16.05.2017. године, којом је био оглашен кривим због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног Закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 8 (осам) мјесеци.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио окружни јавни тужилац у Добоју, због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и према оптуженом одреди притвор у смислу одредбе члана 197. став 1. тачке в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овога рјешења из следећих разлога:

У основи, жалба доводи у питању закључак побијаног рјешења да више не постоје разлози за продужење притвора према оптуженом, након укидања

првостепене пресуде, прописаних у одредби члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС.

Приговоре жалбе овај суд оцјењује неоснованим, јер је побијано рјешење дало ваљано образложење, из којег произилази да више не постоје разлози за даље задржавање оптуженог у притвору, након укидања првостепене пресуде. Разлоге за такав закључак у цијелости прихвата и ово вијеће, па се жалилац упућује на те разлоге.

Дакле, имајући у виду да оптужени раније није осуђиван за кривична дјела против достојанства, личности и морала, већ за кривична дјела против имовине, правилно је побијано рјешење утврдило да више не постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени ако би био пуштен на слободу поновити кривично дјело. Исто тако, околности које прате извршење дјела и његове посљедице, као и друге чињенице које се односе на став момка оштећене према дјелу и према оптуженом, а које жалба апострофира, и по оцјени овог вијећа, више не представљају ванредне околности, које би пуштањем на слободу оптуженог, резултирале стварном пријетњом нарушавања јавног реда, имајући у виду, прије свега, проток времена од дана извршења предметног кривичног дјела.

Из наведених разлога жалба окружног јавног тужиоца није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић